

A kép 2013. November 1-je és 3-ka között került megfestésre. A kép temperával készült, A1-es műszaki rajzlapra, paszpartuval együtt 100x70cm-es. Eredetileg ez egy képsorozat volt, amely két képből állt. A sorozat másik fele nem került kiállításra az IMDK-n. Ez a kép egy romosabb, elhagyatottabb panelházat ábrázol, a másik képen pedig egy modernbb újjépítésű ház, hasonló technikával megfestve. A szegénység és a gazdagság kontrasztja ihlette. A kontraszt mindig feszültséget szül, mindig figyelemfelkeltő, drámai, így egy adott helyre irányítja a tekintetet. Próbáltam kísérletezni a különböző módszerek és textúrák létrehozásával. Egyik este a kollégiumban található mosogatószert illetve a temperáimat felhabosítva vittem fel, szivacs segítségével, amit egy napig hagytam száradni. A habban lévő levegő buborékok kis krátereket hagytak maguk után, ami egészen új textúrát hoztak létre. A háttér színvilága vibráló és élénk, amely ellentétben áll az előtérben álló épület kissé monoton, egységes pasztellszíneivel. Az előtérben álló épületet ujjal és kartonnal festettem. Míg Debrecenben tanultam sokat festettem ujjal. Debrecenben, egy művészeti középiskolában végeztem tanulmányaimat, ahol szívesen kijártunk alkotni, rajzolni a Tócsókertbe. A Tócsókert Debrecen egyik külvárosi része tízemeltesekkel és zöld területekkel. A városrész szintén elkülöníthető két szempont szerint, vannak gazdagok és szegények, ez a kontraszt ihletett meg. A városrész egyik részén újjépítésű modern házak a másik felében pedig ezek a panelházak, amelyek meghatározzák a tájat. Amikor festettem a képet, barátaim jártak a fejemben, akik ott laknak. A képet azért festettem meg, hogy mindig megmaradjon bennem a táj és az élmény, amit nyújtott nekem Debrecen a Tócsókert és a barátok.